

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

13 päivänä syyskuuta 2017*

Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EU) N:o 604/2013 – Kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen – 28 artikla – Säilöön ottaminen kansainvälistä suojelua hakeneen henkilön siirtämiseksi vastuussa olevaan jäsenvaltioon – Siirron toteuttamisen määräaika – Säilöön ottamisen enimmäiskesto – Laskeminen – Vastaanottopyynnön hyväksyminen ennen säilöön ottamista – Siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkääminen

Asiassa C-60/16,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Kammarätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Tukholman toisen asteen hallintotuomioistuin – maahanmuuttoasioiden ylin oikeusaste, Ruotsi) on esittänyt 29.1.2016 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 3.2.2016, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Mohammad Khir Amayry

vastaan

Migrationsverket,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan ja D. Šváby,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.1.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Mohammad Khir Amayry, edustajanaan S. Stoeva, advokat,
- Migrationsverket, asiamiehinään F. Beijer ja F. Axling,
- Ruotsin hallitus, asiamiehinään L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson ja N. Otte Widgren,
- Belgian hallitus, asiamiehinään M. Jacobs ja C. Pochet,

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.

- Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja R. Kanitz,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman ja B. Koopman,
- Puolan hallitus, asiamiehenään B. Majczyna,
- Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehinään C. Crane ja M. Holt, avustajanaan D. Blundell, barrister,
- Sveitsin hallitus, asiamiehenään C. Bichet,
- Euroopan komissio, asiamiehinään M. Condou-Durande ja K. Simonsson,

kuultuaan julkisasiamiehen 1.3.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31; jäljempänä Dublin III -asetus) 28 artiklan 3 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Mohammad Khir Amayry ja Migrationsverket (maahanmuuttovirasto, Ruotsi; jäljempänä virasto) ja joka koskee viimeksi mainitun päätöstä Khir Amayryn ottamisesta säilöön, kunnes hänet siirretään Italiaan Dublin III -asetuksen mukaisesti.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2013/33/EU

- 3 Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU (EUVL 2013, L 180, s. 96; jäljempänä vastaanottodirektiivi) 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa ketään säilöön vain siitä syystä, että hän on kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU [(EUVL 2013, L 180, s. 60)] mukainen hakija.

– –

3. Hakija voidaan ottaa säilöön ainoastaan

– –

f) [Dublin III -asetuksen] 28 artiklan mukaisesti.

– –”

- 4 Vastaanottodirektiivin 9 artiklan otsikkona on ”Säilöön otetuille hakijoille myönnettävät takeet”, ja sen 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Hakijan säilöönoton on oltava mahdollisimman lyhytkestoinen, ja hakijaa on pidettävä säilöön otettuna ainoastaan niin kauan kuin 8 artiklan 3 kohdassa säädetty perusteet ovat sovellettavissa.

Edellä 8 artiklan 3 kohdassa säädettyjen säilöönottooperusteiden vuoksi tärkeät hallinnolliset menettelyt on hoidettava asianmukaisella huolellisuudella. Säilöönoton jatkamista ei voida perustella hallinnollisten menettelyjen viivästymisellä, joka ei johdu hakijasta.”

Dublin III -asetus

- 5 Dublin III -asetuksen johdanto-osan 20 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Hakijoiden säilöönotossa olisi sovellettava periaatetta, jonka mukaan ketään ei pitäisi ottaa säilöön vain siitä syystä, että hän hakee kansainvälistä suojelua. Säilöönoton olisi oltava mahdollisimman lyhytaikainen, ja siinä olisi noudatettava välttämättömyys- ja suhteellisuusperiaatteita. Erityisesti hakijoiden säilöönoton osalta on noudatettava [pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen] 31 artiklaa. Säilöön otetun henkilön osalta tässä asetuksessa säädettyjä menettelyjä olisi sovellettava ensisijaisina, mahdollisimman lyhyin määräajoin. Säilöönottoa koskevien yleisten takeiden ja säilöönotto-olosuhteiden osalta jäsenvaltioiden olisi tapauksen mukaan sovellettava [vastaanottodirektiivin] säännöksiä myös tämän asetuksen nojalla säilöön otettuihin henkilöihin.”

- 6 Kyseisen asetuksen 27 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”3. Siirtopäätöksiin kohdistuvien muutoksenhaun ja uudelleen käsittelyä koskevien hakemusten osalta jäsenvaltioiden on kansallisessa laissaan säädettävä, että

- a) muutoksenhaku tai uudelleen käsittely antaa asianomaiselle henkilölle oikeuden jäädä asianomaiseen jäsenvaltioon, kunnes muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä; tai
- b) siirto lykkääntyy automaattisesti tietyn kohtuullisen ajan, jonka kuluessa tuomioistuimen on päätettävä tarkasteltuaan asiaa perusteellisesti, onko muutoksenhaulla tai uudelleen käsittelyllä lykkäävä vaikutus; tai
- c) asianomaisella henkilöllä on mahdollisuus pyytää kohtuullisen ajan kuluessa tuomioistuinta lykkäämään siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, kunnes hänen muutoksenhakunsa tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on tehokkaat oikeussuojakeinot, lykkäämällä siirtoa, kunnes päätös ensimmäisestä lykkäyspyynnöstä on tehty. Päätös siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä on tehtävä kohtuullisen ajan kuluessa siten, että lykkäyspyyntöä voidaan tarkastella perusteellisesti. Päätös siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämättä jättämisestä on perusteltava.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaiset viranomaiset voivat viran puolesta lykätä siirtopäätöksen täytäntöönpanoa kunnes muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä.”

- 7 Mainitun asetuksen 28 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa ketään säilöön pelkästään sen vuoksi, että häneen sovelletaan tässä asetuksessa säädettyä menettelyä.

2. Kun on olemassa huomattava pakenemisen vaara, jäsenvaltiot voivat ottaa asianomaisen henkilön säilöön tämän asetuksen mukaisten siirtomenettelyjen turvaamiseksi, kun säilöönotto tehdään yksilöllisen arvioinnin pohjalta, kun se on oikeasuhteinen eikä muita vähemmän pakottavia keinoja voida soveltaa tehokkaasti.

3. Säilöönoton on oltava mahdollisimman lyhytaikainen eikä se saa kestää pidempään kuin on kohtuudella välttämätöntä tarvittavien hallinnollisten menettelyjen toteuttamiseksi asianmukaista huolellisuutta noudattaen, kunnes tämän asetuksen nojalla toteuttava siirto toteutetaan.

Kun henkilö on otettu säilöön tämän artiklan nojalla, vastaanotto- tai takaisinottopyyntö on esitettävä yhden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä. Tällöin jäsenvaltion, joka toteuttaa tämän asetuksen mukaisen menettelyn, on pyydettävä kiireellinen vastaus. Tällainen vastaus on annettava kahden viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Ellei pyyntöön vastata kahden viikon kuluessa, pyyntö katsotaan hyväksytyksi, ja tämä tuo mukanaan veloitteen ottaa henkilön vastaan tai takaisin, mihin kuuluu velvoite huolehtia asianmukaisista järjestelyistä saavuttaessa maahan.

Kun henkilö on otettu säilöön tämän artiklan nojalla, hänet on siirrettävä pyynnön esittäneestä jäsenvaltiosta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon niin nopeasti kuin se on käytännössä mahdollista ja viimeistään kuuden viikon kuluttua siitä, kun toinen jäsenvaltio on joko hiljaisesti tai nimenomaisesti hyväksynyt asianomaista henkilöä koskevan vastaanotto- tai takaisinottopyynnön tai kun muutoksenhaulla tai uudelleen käsittelyllä ei ole enää lykkäävää vaikutusta 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Kun pyynnön esittänyt jäsenvaltio ei noudata vastaanotto- tai takaisinottopyynnön esittämistä koskevia määräaikoja tai jos siirtoa ei toteuteta kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa kuuden viikon määräajassa, henkilöä ei saa enää pitää säilössä. Tällöin 21, 23, 24 ja 29 artiklaa sovelletaan vastaavasti edelleen.

4. Jotta voidaan turvata siirtoa hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon koskevat menettelyt, säilöönotto-olosuhteisiin ja säilöön otettuihin henkilöihin sovellettaviin takeisiin sovelletaan [vastaanottodirektiivin] 9, 10 ja 11 artiklaa.”

8 Saman asetuksen 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Hakijan – – siirto pyynnön esittäneestä jäsenvaltiosta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon tapahtuu – – heti kun se on käytännössä mahdollista, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toinen jäsenvaltio on suostunut pyyntöön ottaa asianomainen henkilö vastaan tai takaisin tai muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn johdosta annetun lopullisen päätöksen tekemisestä, jos sillä on lykkäävä vaikutus 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

--

2. Jos siirtoa ei toteuteta kuuden kuukauden määräajan kuluessa, hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio vapautuu veloitteestaan ottaa asianomainen henkilö vastaan tai takaisin, ja vastuu siirtyy pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle. Määräaikaa voidaan jatkaa enintään yhteen vuoteen, jos siirtoa ei voida suorittaa asianomaisen henkilön vangitsemisen vuoksi, tai enintään kahdeksaantoista kuukauteen, jos asianomainen henkilö on paennut viranomaisia.”

Ruotsin oikeus

9 Ruotsin ulkomaalaislain (utlänningslagen; SFS 2005, nro 716) 1 luvun 8 §:n mukaan lakia on sovellettava siten, ettei asianomaisen henkilön vapautta rajoiteta enempää kuin kussakin yksittäistapauksessa on välttämätöntä.

- 10 Kyseisen lain 1 luvun 9 §:n mukaan sitä, mitä kyseisessä laissa säädetään maastapoistamisesta, sovelletaan soveltuvin osin myös Dublin III -asetuksen nojalla tehtyihin siirtopäätöksiin.
- 11 Saman lain 10 luvun 1 §:n mukaan ulkomaalainen, joka on täyttänyt 18 vuotta, voidaan ottaa säilöön, jos kyse on maastapoistamispäätöksen valmistelusta tai täytäntöönpanosta.
- 12 Ulkomaalaislain 10 luvun 4 §:ssä säädetään, että ulkomaalaista ei saa pitää säilöön otettuna siirtoa varten enempää kuin kaksi kuukautta, elleivät painavat syyt edellytä pidempää säilöönottoa, ja että vaikka tällaisia painavia syitä olisi, ulkomaalaista ei saa pitää säilöön otettuna yli kolmea kuukautta. Jos on todennäköistä, että siirtoa koskevan päätöksen täytäntöönpano vie pidemmän ajan sen takia, että ulkomaalainen on haluton yhteistyöhön, tai jos tarvittavien asiakirjojen hankkimiseen kuluu aikaa, enimmäissäilöönottoaika on 12 kuukautta.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 13 Khir Amayry jätti kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen Ruotsissa 19.12.2014.
- 14 Koska Eurodac-tietokantaan tehdyn haun perusteella kävi ilmi, että asianomainen henkilö oli saapunut Italian alueelle 6.12.2014 ja jo hakenut 17.12.2014 kansainvälistä suojelua Tanskan viranomaisilta, virasto pyysi 15.1.2015 Italian viranomaisia vastaanottamaan Khir Amayryn.
- 15 Italian viranomaiset hyväksyivät vastaanottopyynnön 18.3.2015.
- 16 Virasto hylkäsi 2.4.2015 Khir Amayryn oleskelulupahakemuksen, mukaan lukien hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa, päätti aseman vahvistamista koskevan asian käsittelyn ja päätti hänen siirtämisestään Italiaan. Lisäksi virasto päätti ottaa asianomaisen henkilön säilöön, koska se katsoi, että oli olemassa huomattava pakenemisen vaara.
- 17 Khir Amayry valitti viraston päätöksestä Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstoleniin (Tukholman ensimmäisen asteen hallintotuomioistuim, maahanmuuttoasioiden alin oikeusaste, Ruotsi). Virasto päätti valituksen vuoksi lykätä siirtopäätöksen täytäntöönpanoa.
- 18 Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstolen hylkäsi mainitun valituksen 29.4.2015 ja katsoi muun muassa, että jos Khir Amayry vapautettaisiin, hän saattaisi paeta, välttyä siirtopäätöksen täytäntöönpanolta tai muulla tavalla vaikeuttaa sitä. Khir Amayry valitti kyseisestä ratkaisusta ennakkoratkaisupyynnön esittäneeseen tuomioistuimeen.
- 19 Siirtopäätös pantiin täytäntöön 8.5.2015. Khir Amayry on tämän jälkeen palannut Ruotsiin, jossa hän on jättänyt uuden kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen 1.6.2015.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin päätti 30.7.2015 olla myöntämättä valituslupaa Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstolenin tuomiosta siirtämisen osalta mutta hyväksyi sen sijaan muutoksenhaun säilöönnoton osalta.
- 21 Tässä tilanteessa Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Tukholman toisen asteen hallintotuomioistuin – maahanmuuttoasioiden ylin oikeusaste) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Jos turvapaikanhakijaa ei ole otettu säilöön ajankohtana, jona hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio hyväksyy hänen vastaanottonsa, vaan hänet otetaan säilöön myöhempanä ajankohtana – koska vasta silloin katsotaan, että on olemassa huomattava vaara siitä, että kyseinen

henkilö pakenee –, voidaanko katsoa, että [Dublin III -asetuksen] 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kuuden viikon määräaika alkaa tällaisessa tapauksessa päivästä, jona henkilö otetaan säilöön, vai onko määräajan kulumisen katsottava alkavan jostain muusta ajankohdasta, ja jos näin on, mistä?

- 2) Onko [Dublin III -asetuksen] 28 artikla tilanteessa, jossa turvapaikanhakijaa ei ole otettu säilöön ajankohtana, jona hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio hyväksyy hänen vastaanottonsa, esteenä sellaisten kansallisten sääntöjen soveltamiselle, jotka Ruotsin tapauksessa merkitsevät, ettei ulkomaalaista saa pitää säilöön otettuna siirtopäätöksen täytäntöönpanoa varten pidempää aikaa kuin kahta kuukautta, elleivät painavat syyt mahdollista pidempää säilöönottoa, ja että vaikka tällaisia painavia syitä on, ulkomaalaista ei saa pitää säilöön otettuna yli kolmea kuukautta tai, jos on todennäköistä, että päätöksen täytäntöönpano tulee viemään pidemmän ajan sen takia, että ulkomaalainen on haluton yhteistyöhön, tai jos tarvittavien asiakirjojen hankkimiseen kuluu aikaa, yli kahtatoista kuukautta?
- 3) Jos täytäntöönpanomenettely aloitetaan uudelleen sen jälkeen, kun muutoksenhaulla tai uudelleen käsittelyllä ei enää ole lykkäävää vaikutusta (vrt. [Dublin III -asetuksen] 27 artiklan 3 kohta), alkaako tällöin kulua uusi siirron täytäntöönpanoa koskeva kuuden viikon määräaika vai onko määräajasta tällöin vähennettävä esimerkiksi niiden päivien lukumäärä, jotka asianomainen henkilö on jo ollut säilöön otettuna sen jälkeen, kun hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio hyväksyi vastaanoton tai takaisinoton?
- 4) Onko tältä osin merkitystä sillä, että turvapaikanhakija, joka on valittanut siirtopäätöksestä, ei itse ole vaatinut, että siirtopäätöksen täytäntöönpanoa lykätään, kunnes muutoksenhaku on ratkaistu (vrt. [Dublin III -asetuksen] 27 artiklan 3 kohdan c alakohta ja 27 artiklan 4 kohta)?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen ja toinen kysymys

- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä ja toisella kysymyksellään, jotka on syytä käsitellä yhdessä, olennaisilta osin sitä, onko Dublin III -asetuksen 28 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että tilanteessa, jossa kansainvälistä suojelua hakenut henkilö otetaan säilöön sen jälkeen, kun vastaanottopyynnön saanut jäsenvaltio on hyväksynyt hänen vastaanottonsa, säilöönottoa voidaan jatkaa lähtökohtaisesti enintään kaksi kuukautta; enintään kolme kuukautta, jos painavat syyt oikeuttavat pidemmän säilöönoton; ja enintään 12 kuukautta, jos on todennäköistä, että siirto tulee viemään pidemmän ajan sen takia, että asianomainen henkilö on haluton yhteistyöhön, tai jos tarvittavien asiakirjojen hankkimiseen kuluu aikaa.
- 23 Vastaanottodirektiivin 8 artiklan 1 kohdasta ilmenee, ettei henkilöä voida ottaa säilöön pelkästään siksi, että hän on hakenut kansainvälistä suojelua.
- 24 Kyseisen direktiivin 8 artiklan 3 kohdan f alakohdassa säädetään kuitenkin mahdollisuudesta ottaa kansainvälistä suojelua hakenut henkilö säilöön Dublin III -asetuksen 28 artiklan mukaisesti.
- 25 Kyseisen asetuksen 28 artiklan 1 ja 2 kohdasta ilmenee, että vaikka jäsenvaltiot eivät saa ottaa ketään säilöön siirtomenettelyjen turvaamiseksi pelkästään sen vuoksi, että häneen sovelletaan mainitussa asetuksessa säädettyä menettelyä, ne saavat sen sijaan tietyin edellytyksin ottaa henkilön säilöön, jos on olemassa huomattava vaara hänen pakenemisestaan.

- 26 Kyseistä mahdollisuutta rajataan muun muassa saman asetuksen 28 artiklan 3 kohdassa, jonka ensimmäisen alakohdan mukaan säilöönoton on oltava mahdollisimman lyhytaikainen eikä se saa kestää pidempään kuin on kohtuudella välttämätöntä tarvittavien hallinnollisten menettelyjen toteuttamiseksi asianmukaista huolellisuutta noudattaen, kunnes siirto toteutetaan.
- 27 Kyseisen periaatteen konkretisoimiseksi Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa asetetaan erityiset määräajat vastaanotto- tai takaisinottopyynnön esittämiselle ja siirron toteuttamiselle. Lisäksi kyseisen asetuksen 28 artiklan 3 kohdan neljännestä alakohdasta ilmenee, että jos pyynnön esittävä jäsenvaltio ei noudata kyseisiä määräaikoja, henkilöä ei saada enää pitää säilössä.
- 28 Siirron toteuttamista koskevan määräajan, jolla pelkästään on merkitystä pääasian kaltaisessa tilanteessa, jossa vastaanottopyyntö on jo hyväksytty ennen asianomaisen henkilön säilöönottoa, osalta on mainittava, että mainitun asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan pelkän sanamuodon perusteella ei voida ratkaista, sovelletaanko kyseistä säännöstä kaikissa tilanteissa, joissa henkilö otetaan säilöön, kunnes hänet siirretään, vai ainoastaan siinä tapauksessa, että henkilö on jo otettu säilöön silloin, kun toinen mainitussa säännöksessä tarkoitetuista tapahtumista toteutuu, eli yhtäältä silloin, kun vastaanotto- tai takaisinottopyyntö hyväksytään, ja toisaalta silloin, kun siirtopäätökseen kohdistuvan muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävä vaikutus päättyy.
- 29 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (tuomio 19.12.2013, Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 30 Tässä yhteydessä on korostettava, että Dublin III -asetuksella käyttöön otetuilla vastaanotto- ja takaisinottomenettelyillä pyritään lopulta mahdollistamaan kolmannen maan kansalaisen siirtäminen kyseisen asetuksen mukaisesti nimettyyn jäsenvaltioon, joka on vastuussa asianomaisen henkilön esittämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkimisesta.
- 31 Kyseisten menettelyjen yhteydessä mahdollisuudella ottaa asianomainen henkilö tietyin edellytyksin säilöön pyritään mainitun asetuksen 28 artiklan 2 kohdan mukaan turvaamaan siirtomenettelyt välttämällä se, että henkilö pakenee ja välttyy näin ollen mahdollisen häntä koskevan siirtopäätöksen täytäntöönpanolta.
- 32 Tässä yhteydessä on mainittava, että saman asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa siirtämiselle säädetyn kuuden viikon määräajan valinta osoittaa unionin lainsäätäjän katsoneen, että tällainen aika voi olla tarpeen säilöön otetun henkilön siirtämiseksi.
- 33 Koska mikään Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyistä määräajoista ei ala kuluu säilöön ottamisesta, kyseisen säännöksen soveltaminen kaikkiin tilanteisiin, joissa henkilö otetaan säilöön, kunnes hänet siirretään, edellyttäisi, että säilöönotto ehdottomasti päättyy kuusi viikkoa vastaanotto- tai takaisinottopyynnön hyväksymisen jälkeen, vaikka säilöönotto alkaisi vasta kyseisen hyväksymisen jälkeen.
- 34 Niinpä tällaisessa tilanteessa siirron toteuttamiseksi tehtävän säilöönoton kesto olisi väistämättä alle kuusi viikkoa eikä säilöönotto olisi edes mahdollista, jos mainitusta hyväksymisestä laskettava kuuden viikon määräaika olisi päättynyt.
- 35 Tässä tilanteessa jäsenvaltiolla olisi mahdollisuus ottaa asianomainen henkilö säilöön vain lyhyeksi osaksi sille Dublin III -asetuksen 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa siirron toteuttamista varten myönnetystä kuuden kuukauden määräajasta ja tämä siinäkin tapauksessa, että säilöönoton oikeuttava pakeneminen vaara ilmenee vasta myöhemmin.

- 36 Lisäksi on mainittava, että vaikka kyseisen asetuksen 29 artiklan 2 kohdassa säädetään, että siirtämiselle varattua aikaa pidennetään enintään 18 kuukauteen, jos asianomainen henkilö pakenee, vähintään kuusi viikkoa paossa ollutta henkilöä ei voitaisi enää ottaa säilöön, jos hän päätyisi uudelleen toimivaltaisten viranomaisten haltuun.
- 37 Näiden seikkojen perusteella on katsottava, että edellä 33 kohdassa tarkasteltu tulkinta voisi yhtäältä rajoittaa huomattavasti mainitussa asetuksessa säädettyjen menettelyjen tehokkuutta ja toisaalta kannustaa asianomaisia henkilöitä pakenemaan estääkseen siirtämisensä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon, mikä olisi esteenä saman asetuksen mukaisten periaatteiden ja menettelyjen soveltamiselle (ks. analogisesti tuomio 17.3.2016, Mirza, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, 52 kohta ja tuomio 25.1.2017, Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, 37 kohta).
- 38 Kyseinen tulkinta ei myöskään vastaisi unionin lainsäätäjän Dublin III -asetuksen johdanto-osan 20 perustelukappaleessa ilmaisemaa toivetta mahdollistaa säilöönotto mutta rajoittaa sen kestoa, sillä se johtaisi siihen, että säilöön ottamista rajoitetaan tai se poissuljetaan asianomaisen henkilön säilöönoton keston sijasta ainoastaan vastaanotto- tai takaisinottopyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion kyseiseen pyyntöön antamasta hyväksynnästä kuluneen ajan perusteella.
- 39 Niinpä Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä säilöön otetun henkilön siirtämiselle säädettyä kuuden viikon enimmäisaikaa sovelletaan ainoastaan siinä tapauksessa, että asianomainen henkilö on jo otettu säilöön silloin, kun toinen kyseisessä säännöksessä tarkoitetuista tapahtumista toteutuu.
- 40 Niinpä silloin, jos asianomainen henkilö otetaan säilöön siirron toteuttamista varten sen jälkeen, kun vastaanotto- tai takaisinottopyynnön saanut jäsenvaltio on hyväksynyt pyynnön, säilöön ottamisen kesto määräytyy kyseisen asetuksen 28 artiklan 3 kohdassa säädettyjen täsmällisten määräaikojen mukaisesti vain mahdollisesti siitä lähtien, kun muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävä vaikutus mainitun asetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti päättyy.
- 41 Vaikka Dublin III -asetuksessa ei ole säädetty säilöönoton enimmäisaikaa, säilöönoton on kuitenkin oltava sopusoinnussa ensinnäkin sen kyseisen asetuksen 28 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitun periaatteen kanssa, jonka mukaan säilöönoton on oltava mahdollisimman lyhytaikainen eikä se saa kestää pidempään kuin on kohtuudella välttämätöntä tarvittavien hallinnollisten menettelyjen toteuttamiseksi asianmukaista huolellisuutta noudattaen, kunnes siirto toteutetaan.
- 42 Lisäksi toimivaltaisen viranomaisen on mainitun asetuksen 28 artiklan 4 kohdan mukaan noudatettava kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen esittäneiden henkilöiden säilöön ottamisesta annettuja vastaanottodirektiivin säännöksiä, muun muassa sen 9 artiklan 1 kohtaa, josta ilmenee muun muassa, että säilöönottoperusteen vuoksi tärkeät hallinnolliset menettelyt on hoidettava asianmukaisella huolellisuudella.
- 43 Kyseisen viranomaisen on lisäksi otettava huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 6 artikla, koska Dublin III -asetuksen 28 artiklan 2 kohdassa säädetään vapautta ja turvallisuutta koskevan perusoikeuden käytön rajoituksesta (ks. vastaavasti tuomio 15.2.2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 49 kohta ja tuomio 15.3.2017, Al Chodor, C-528/15, EU:C:2017:213, 36 kohta).
- 44 Tässä yhteydessä on mainittava, että toimivaltaisen viranomaisen, jonka toimintaa kansalliset tuomioistuimet valvovat, on näin ollen toteutettava siirtämismenettely nopeasti ja pidentämättä säilöönottoa niin, että sen kesto ylittää kyseisen menettelyn edellyttämän ajan, jota on arvioitava siten, että huomioon otetaan mainittuun menettelyyn kussakin yksittäistapauksessa liittyvät konkreettiset vaatimukset (ks. analogisesti tuomio 16.7.2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 58 ja 59 kohta).

- 45 Lisäksi on mainittava, ettei asianomaista henkilöä voida ottaa säilöön ajaksi, joka ylittää selvästi kuuden viikon ajanjakson, jonka aikana siirto voitaisiin pätevästi toteuttaa, koska Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmannesta alakohdasta ilmenee, että kyseinen ajanjakso on lähtökohtaisesti riittävä – kun otetaan huomioon muun muassa kyseisellä asetuksella käyttöön otettu jäsenvaltioiden välinen yksinkertaistettu siirtämismenettely –, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa siirron (ks. analogisesti tuomio 16.7.2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 60 kohta).
- 46 Niinpä on katsottava, että koska se, että kansainvälistä suojelua hakenut henkilö otetaan säilöön sen jälkeen, kun vastaanottava jäsenvaltio on hyväksynyt vastaanottopyynnön, ei erityisesti vaikeuta hänen siirtämistään, säilöönotto kolmen tai kahdentoista kuukauden ajaksi, jona siirto voidaan pätevästi toteuttaa, ylittää tarpeellisenä pidettävän määräajan sille, että vaadittavat hallinnolliset menettelyt voidaan toteuttaa edellytyksillä huolellisuudella siirron toteuttamiseen mennessä.
- 47 Kun otetaan huomioon unionin säännösten täytäntöön panemiseksi annettavia toimia koskeva jäsenvaltioiden harkintavalta, säilöönoton kahden kuukauden kestoa ei sen sijaan voida tällaisessa tilanteessa pitää välttämättä liiallisena, mutta toimivaltaisen viranomaisen on kuitenkin kansallisten tuomioistuinten valvonnassa tutkittava sen soveltuvuus kunkin yksittäistapauksen erityispiirteisiin.
- 48 Siinä tapauksessa, että muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävä vaikutus päättyy Dublin III -asetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti säilöön ottamisen jälkeen, säilöönottoa ei voida kyseisen asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan perusteella jatkaa yli kuutta viikkoa kyseisestä ajankohdasta.
- 49 Edellä esitetystä seuraa, että Dublin III -asetuksen 28 artiklaa, luettuna perusoikeuskirjan 6 artiklan valossa, on tulkittava siten, että
- se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että tilanteessa, jossa kansainvälistä suojelua hakenut henkilö otetaan säilöön sen jälkeen, kun vastaanottopyynnön saanut jäsenvaltio on hyväksynyt kyseisen pyynnön, säilöönotto voi kestää enintään kaksi kuukautta, kunhan yhtäältä säilöönoton kesto ei ylitä siirtomenettelyn edellyttämää aikaa, jota on arvioitava siten, että huomioon otetaan kyseiseen menettelyyn kussakin yksittäistapauksessa liittyvät konkreettiset vaatimukset, ja kunhan toisaalta säilöönoton kesto ei ylitä kuutta viikkoa siitä ajankohdasta, jolloin muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävä vaikutus päättyy, ja
 - se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa sallitaan tällaisessa tilanteessa säilöönoton kestävä kolme tai kaksitoista kuukautta, jona aikana siirto voidaan toteuttaa pätevästi.

Kolmas kysymys

- 50 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele kolmannella kysymyksellään olennaisilta osin sitä, onko Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kyseisellä säännöksellä käyttöön otetusta kuuden viikon määräajasta, joka lasketaan muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävän vaikutuksen päättymisestä, vähennetään niiden päivien lukumäärä, jolloin kyseessä oleva henkilö on jo ollut säilöön otettuna sen jälkeen, kun jäsenvaltio on hyväksynyt vastaanotto- tai takaisinottopyynnön.
- 51 On muistutettava, että Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, että kun henkilö on otettu säilöön kyseisen asetuksen 28 artiklan nojalla, hänet on siirrettävä niin nopeasti kuin se on käytännössä mahdollista ja viimeistään kuuden viikon kuluttua siitä, kun toinen jäsenvaltio on hyväksynyt asianomaista henkilöä koskevan vastaanotto- tai takaisinottopyynnön tai kun muutoksenhaulla tai uudelleen käsittelyllä ei ole enää lykkäävää vaikutusta mainitun asetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

- 52 Saman asetuksen 28 artiklan sanamuodosta ilmenee näin ollen, että siinä asetetaan kaksi erillistä kuuden viikon määräaikaan ilmaisematta, ovatko ne päällekkäisiä tai onko jälkimmäistä määräaikaan lyhennettävä tietyissä tapauksissa.
- 53 Unionin lainsäätäjän kyseisille määräajoille antama tehtävä tukee tällaista tulkintaa.
- 54 On nimittäin niin, että vaikka Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen määräaikaan tarkoituksena on rajoittaa kyseisen asetuksen 28 artiklan 3 kohdan neljännen alakohdan mukaan säilöönnoton kokonaiskestoa, niiden tavoitteena on määrittää ajanjakso, jolloin siirto on toteuttava, ja niillä korvataan näin ollen tietyissä tilanteissa mainitun asetuksen 29 artiklan 1 kohdassa tätä varten säädetty lähtökohtaiset määräajat.
- 55 Niin kauan kun siirtopäätöstä koskevalla muutoksenhaulla tai uudelleen käsittelyllä on lykkäävä vaikutus, on siirron toteuttaminen määritelmällisesti mahdotonta, mistä syystä tätä varten säädetty määräaika voi tällaisessa tapauksessa alkaa kulua vasta, kun myöhemmin toteutettavasta siirrosta on periaatteessa sovittu ja kun vahvistettavina ovat enää sen toteuttamisen menettelytavat, eli ajankohdasta, jolloin kyseinen lykkäävä vaikutus päättyy (ks. analogisesti tuomio 29.1.2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, 45 kohta).
- 56 Tällaisessa tilanteessa molemmat jäsenvaltiot kohtaavat siirron järjestämisessä samoja käytännön vaikeuksia kuin siinä tapauksessa, että siirto olisi voitu toteuttaa välittömästi vastaanotto- tai takaisinottopyynnön hyväksymisen jälkeen, ja niillä tulee näin ollen olla käytettävissään sama kuuden viikon määräaika siirron menettelytapojen vahvistamiseksi ja sen toteuttamiseksi (ks. analogisesti tuomio 29.1.2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, 43 ja 44 kohta).
- 57 Se, että kyseessä oleva henkilö on jo säilöön otettuna silloin, kun muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävä vaikutus päättyy, ei sellaisenaan helpota merkittävästi siirtoa, koska kyseessä olevat jäsenvaltiot eivät voi vahvistaa sitä koskevia menettelytapoja ennen kuin siirrosta on periaatteessa sovittu ja varsinkaan ennen kuin sen ajankohta on tiedossa.
- 58 Lisäksi on mainittava, että jos asianomainen henkilö on saattanut muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn vireille vasta säilöönnoton jatkuttua useita viikkoja, mahdollinen Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyn jälkimmäisen määräajan lyhentäminen niiden päivien lukumäärällä, jolloin henkilö on jo ollut säilöön otettuna, voisi käytännössä viedä toimivaltaiselta viranomaiselta mahdollisuuden toteuttaa siirto ennen säilöönnoton lopettamista ja näin ollen estää sitä käyttämästä tehokkaasti unionin lainsäätäjän säätämää mahdollisuutta ottaa asianomainen henkilö säilöön huomattavan pakenemisen vaaran poistamiseksi.
- 59 Niinpä kolmanteen kysymykseen on vastattava, että Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisellä säännöksellä käyttöön otetusta kuuden viikon määräajasta, joka lasketaan muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävän vaikutuksen päättymisestä, ei vähennetä niiden päivien lukumäärää, jolloin kyseessä oleva henkilö on jo ollut säilöön otettuna sen jälkeen, kun jäsenvaltio on hyväksynyt vastaanotto- tai takaisinottopyynnön.

Neljäs kysymys

- 60 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien tiedusteleminen neljännellä kysymyksellään olennaisilta osin sitä, onko Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kyseisellä säännöksellä käyttöön otettua kuuden viikon määräaikaan, joka lasketaan muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävän vaikutuksen päättymisestä, sovelletaan myös silloin, kun asianomainen henkilö ei ole erityisesti vaatinut siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä.

- 61 Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmannesta alakohdasta ilmenee, että kyseisellä säännöksellä säädetty jälkimmäinen määräaika siirron toteuttamiseksi alkaa kulua siitä, kun muutoksenhaulla tai uudelleen käsittelyllä ei ole enää lykkäävää vaikutusta kyseisen asetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- 62 Kuten edellä 55 kohdassa todettiin, kyseisellä säännöksellä on tarkoitus antaa toimivaltaiselle viranomaiselle riittävästi aikaa toteuttaa säilöön otetun henkilön siirto, kun otetaan huomioon, että jos siirtopäätökseen kohdistuvalla muutoksenhaulla tai uudelleen käsittelyllä on lykkäävä vaikutus, siirron toteuttaminen on mahdollista vasta, kun lykkäävä vaikutus päättyy.
- 63 Niinpä on korostettava, että muutoksenhaulle tai uudelleen käsittelylle annettu lykkäävä vaikutus on tältä osin ratkaiseva, koska se on esteenä siirrolle, eikä sillä, vaatiiko kyseessä oleva henkilö etukäteen siirtopäätöksen lykkäämistä vai ei, ole ratkaisevaa merkitystä.
- 64 Lisäksi on todettava, että unionin lainsäätäjä on viitannut lykkäävän vaikutuksen päättymiseen Dublin III -asetuksen ”27 artiklan 3 kohdan mukaisesti” tekemättä eroa jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet antaa kyseisen asetuksen 27 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan nojalla muutoksenhaulle tai uudelleen käsittelylle lykkäävän vaikutuksen suoraan lain nojalla, ja jäsenvaltioiden, joka ovat päättäneet asettaa lykkäävän vaikutuksen ehdoksi asianomaisen henkilön vaatimuksesta annetun lykkäävää vaikutusta koskevan tuomioistuinratkaisun mainitun asetuksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, välillä.
- 65 Tässä yhteydessä on muistutettava, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena ei ollut asettaa kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelyn nopeutta koskevaa vaatimusta kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden oikeussuojan edelle (ks. vastaavasti tuomio 7.6.2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, 57 kohta).
- 66 Tästä seuraa, että jäsenvaltioita, jotka ovat halunneet vahvistaa hakijoiden oikeussuojaa antamalla siirtopäätökseen kohdistuvalle muutoksenhaulle tai uudelleen käsittelylle lykkäävän vaikutuksen suoraan lain nojalla, ei voida nopeuden vaatimuksen nimissä asettaa epäedullisempaan asemaan kuin jäsenvaltioita, jotka eivät ole pitäneet tätä tarpeellisenä. Näin olisi siinä tapauksessa, että ensin mainituilla jäsenvaltioilla ei olisi riittävää määräaika siirron toteuttamiseksi, jos asianomainen henkilö on otettu säilöön ja jos hän päättää hakea muutosta (ks. analogisesti tuomio 29.1.2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, 49 ja 50 kohta).
- 67 On totta, ettei Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohdassa viitata suoraan kyseisen asetuksen 27 artiklan 4 kohdassa säänneltyyn tapaukseen, jossa siirron toteuttamisen lykkääntyminen ei seuraa laista tai tuomioistuinratkaisusta vaan toimivaltaisen viranomaisen päätöksestä.
- 68 Tällaisessa tapauksessa asianomainen henkilö on kuitenkin tilanteessa, joka voidaan kaikilta osin rinnastaa sellaisen henkilön tilanteeseen, jonka vireille saattamalle muutoksenhaulle tai uudelleen käsittelylle annetaan lykkäävä vaikutus mainitun asetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- 69 Tässä tilanteessa on yhtäältä niin, että säilöön ottaminen voi tällöinkin olla tarpeen, kunnes muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lopputulos on selvillä, ja toisaalta niin, ettei säilöönottoa olisi perusteltua jatkaa yli kuutta viikkoa muutoksenhakua tai uudelleen käsittelyä koskevan lopullisen ratkaisun jälkeen.
- 70 Kun otetaan huomioon Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan ja 29 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuotojen samankaltaisuus ja se, että molempien säännöksiä tavoitteena on määrittää ajanjakso, jonka aikana siirto on toteutettava, rajoittavampaa tulkintaa olisi sovellettava kumpaankin säännökseen, joissa mainitaan ainoastaan kyseisen asetuksen 27 artiklan 3 kohdasta seuraava lykkäävä vaikutus.

- 71 Niinpä tällainen tulkinta edellyttäisi mainitun asetuksen 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti sitä, että kun toimivaltainen viranomais käyttää saman asetuksen 27 artiklan 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta sellaisen henkilön hyväksi, jota ei ole otettu säilöön, siirron toteuttamisen määräaika olisi silti laskettava siitä, kun toinen jäsenvaltio hyväksyy vastaanotto- tai takaisinottopyynnön. Tällainen tulkinta voisi näin ollen käytännössä viedä kyseiseltä säännökseltä suurelta osin sen tehokkaan vaikutuksen, sillä sitä ei voitaisi käyttää ilman riskiä siitä, että siirron toteuttaminen Dublin III -asetuksessa säädetyissä määräajoissa estyy.
- 72 On myös korostettava, ettei kyseistä tulkintaa voida suosia myöskään sillä perusteella, että sillä edistettäisiin paremmin asianomaisen henkilön vapauden ja turvallisuuden suojaamista. Päinvastaisella tulkinnalla ei nimittäin laajenneta mahdollisuuksia säilöönnoton jatkamiseen vaan taataan säilöönnoton enimmäiskesto koskevan täsmällisen rajoituksen soveltaminen kaikissa tapauksissa, joissa säilöönnottoa on pidennetty muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävän vaikutuksen vuoksi.
- 73 Neljänteen kysymykseen on edellä esitetyn perusteella vastattava, että Dublin III -asetuksen 28 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisellä säännöksellä käyttöön otettua kuuden viikon määräaika, joka lasketaan muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävän vaikutuksen päättymisestä, sovelletaan myös silloin, kun asianomainen henkilö ei ole erityisesti vaatinut siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä.

Oikeudenkäyntikulut

- 74 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 28 artiklaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklan valossa, on tulkittava siten, että**
- **se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että tilanteessa, jossa kansainvälistä suojelua hakenut henkilö otetaan säilöön sen jälkeen, kun vastaanottopyynnön saanut jäsenvaltio on hyväksynyt kyseisen pyynnön, säilöönnotto voi kestää enintään kaksi kuukautta, kunhan yhtäältä säilöönnoton kesto ei ylitä siirtomenettelyn edellyttämää aikaa, jota on arvioitava siten, että huomioon otetaan kyseiseen menettelyyn kussakin yksittäistapauksessa liittyvät konkreettiset vaatimukset, ja kunhan toisaalta säilöönnoton kesto ei ylitä kuutta viikkoa siitä ajankohdasta, jolloin muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävä vaikutus päättyy, ja**
 - **se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa sallitaan tällaisessa tilanteessa säilöönnoton kestävä kolme tai kaksitoista kuukautta, jona aikana siirto voidaan toteuttaa pätevästi.**

- 2) Asetuksen N:o 604/2013 28 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisellä säännöksellä käyttöön otetusta kuuden viikon määräajasta, joka lasketaan muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävän vaikutuksen päättymisestä, ei vähennetä niiden päivien lukumäärää, jolloin kyseessä oleva henkilö on jo ollut säilöön otettuna sen jälkeen, kun jäsenvaltio on hyväksynyt vastaanotto- tai takaisinottopyynnön.
- 3) Asetuksen N:o 604/2013 28 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisellä säännöksellä käyttöön otettua kuuden viikon määräaikaa, joka lasketaan muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn lykkäävän vaikutuksen päättymisestä, sovelletaan myös silloin, kun asianomainen henkilö ei ole erityisesti vaatinut siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä.

Allekirjoitukset